Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26007
Copyright: Admont, Benediktinerstift

decipit. & p adulationes pessimas ad mortem anime
p ducit & q̃si cecus ceco ducatu prebet ut ambo in foue-
am cadant. Statim v̊ cū tetigisset dn̄s loculū. stetit q̃
portabant. Sic erit q̃ndo dn̄s dignat̄ uisitare cor pec
catoris. Statim ad se reuertit̄ homo. & recognoscit se ad
imaginē di condit̄. & qd̄ n̄ debet uitiis & uoluptā
tib̄ subdere corp̄ suū. qd templū di debuit ēe. expel
latq. a se cuncta mala desideria. q illū ante ducebat
ad mortē. Vnde & euangelista subiunxit. Et ait ihc. Ado
lescens. tibi dico surge. Et resedit q erat mortuus. & ce
pit loq. Et dedit illū mat̄ sue. Tē enim resedit q ante
erat mortuus. cū p cōpunctionē cordis & p penitentiā
reuertit̄ peccator ad dn̄m. Tē incipit loq. cū do
omnipotēte gratias agit. q eū dignat̄ ē uisitare ante q̃ in
fouea mortis deciderisset. Reddit̄ v̊ mat̄. q̃ndo pec
catores p̄ penitentiā ad cōpunctionē sce ecclē reuo
cat̄. Accepit aut̄ omnis timor. & magnificabant dn̄m
dicentes. Quia ppha magn̄ surrexit in nobis. Quan
to grauior mors culpe ē q̃ euadit peccator q̃ndo
ad dn̄m conuert̄. tanto plures homines eodē corri
gunt̄ exemplo. qa q̃nto g̃dus ē altior. tanto casus
grauior. & q̃nto g̃uior casus tanto g̃uior ē pietas
di resuscitantis. & q̃nto g̃uior pietas di apparet. tan
to certior spes ē ceteris penitentib̄. q hanc euersio

ad communionem